

Paiikkala 17/vi 99.

Kära

Tant Eli och Tant Mimmi!

Tant Eli brukade säga, när jag var borta någon dag öfver den vanliga tiden: „och jag, som redan tänkte, att du var rest till Amerika“ — hvad skall Tant Eli nu hafva tänkt hålles, när jag är så här långt borta och på så här länge ej låtit höra af mig? Sakert har Tant många gånger trott, att jag var rest till månen — och då har Tant Mimmi fått lof att påminna om, att det ju är bara nära Tavastehus.

Det må nu vara nära Tavastehus eller långt ifrån månen, så skall jag nu i alla fall berättat litet om, hur vi ha det. Ur Pappas bref fingo Tanterna väl reda på ett och annat, men en sak

En not omhändertaget tilläggnad Pappas. Jag har påbörjat ett nytt arbete.

spasade jag dock tillkom eukom för
Tauterna, som äro fjuntimmer. Den
saken var maten. Tänk, hvilken förskrä-
kliga intog oss alla, när vi först kommo
underfund med, att mat var någonting
ogement varit att avskaffa. Den stöte-
ta kyrkoby, i hvilken vårt Parikkala
är inrymt, byser ej andra bebyggare
än skotmästaren (från husorn), klockaren,
dödgräfvaren och prästen; det är ju allt
som sig bör, att det andliga är väl re-
presentat i en kyrkoby; men så den
andliga spisen endast är halftan föden
(ann. jag drager denna slutones lärsp,
att man säger, att "maten är halftan fö-
dan") och maten således den andra halftan,
så stå sig kroppsligt hangrande män-
niskobarn ganska slata i denna full-
het af andlighet. Ty den kroppsliga
föden är här så ringa, att ofranupp-
välnade världsborgare hafva jämnt så
mycket de själva behöfa.

Mjölck erhålla vi dock ända

göt vis mycket sig till en liten tan - 18. or 22.
Mjölck hemu och mycket sig, att hon nu and. kunde för in.

upp till 6 liter om dagen - från klob
korn, in närmaste granne. All an
nan mat måste hämtas från Thus, och
äfen i denna stad är det viss svirig
hetet med smöret. Där finnes blott
ett mejeri, och om man bekvämar sig
det kl. 6 à 7 à 8 om morgonen, kan
det ju handa, att man på ett fint och
diplomatiskt vis - trots den förfärliga
frängseln - kan bevisa inför mejerifru
sina rättigheters såsom människa och
samhällsmedborgare att få mot kontant
betalning tillhandla sig ett kilo eller half.
Kommer man senare, är aut slut, om ej
något särskildt under inträppt.

Sälunda hafn vi kommit att gau
ska ofta göra små följningar till stan, till
Skopets butik och ^{Hildens} bageri och torget.
Vägen är 3 kilometer, om man prome
neras längs banan, 5 à 6, när man
far med häst, omkring 3 dygledes. Sist
i dag var Mummie, beledsagad af
Fenne kavajeres - pöhn Blomstedt,

Stadens samt Charitén som står på så har länge varit mycket
kaffe, och my verksam - som öppnat af den händelse dycken alla dagar!

Arthurs Christiansen och under. — och
gjorde uppköp å torget i Tarasthus. Vi
steg upp kl. 1/2 5, begäfro oss i båt
kl. 5 till stan och voro värbhållna hem
ma kl. 8. Det var en frisk och härlig
färd.

Den här veckan har vädet varit
utomordentligt, sommaren har nu börjat
och Paikkala är riktigt vackert med
sjö på tre sidor. Sista onsdags och torsdags
var Oskar på besök. Han hade redan en
vecka tidigare sändt mig ett ochkommande-
radt bref, som jag emellertid ej erhållit. Vi
gingo upp till postkontoret — och där låg
brevet! På sin förfrågan, om icke när
liksom annorstädes ett anmätningsskrifvelse
åtminstone sändes till adressaten, svarades:
„joo — men det här har nu kommit
så nyligen ännu.“ !!!

Ja, det vidare må nu vara. Nu
önskar jag endast, att alla måtte må
bra och sändes hälsningar till alla
hemmen, denna gång drick mest till

Tantens
kl och
Mamma.

Selma.

Fanterna och Minnen.

Pekta.

En not raskeliditella papp. Jag har påbörjat ett nytt arbete.

Hålls hemma också mycket och
sag, att han nu ändå borde
finna

gott vi måggh säga till en
liten tar - det och det.

Stackars Tant Charlotte som inte pr. så har länge fått något
truffe och mjölk som djure af den härliga dycken alla dycken!